

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä lokakuuta 2000

N:o 856—859

SISÄLLYS

N:o		Sivu
856	Laki ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain muuttamisesta	2241
857	Laki työvoimapalvelulain muuttamisesta	2243
858	Opetusministeriön asetus Valtion elokuvatarkastamon ja elokuva-autakunnan suoritteiden maksullisuudesta	2244
859	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus kotitalouslampujen energiamerkinnässä annettavista tiedoista	2245

N:o 856

Laki

ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ortodoksisesta kirkkokunnasta 8 päivänä elokuuta 1969 annetun lain (521/1969) 6 ja 35 §, sellaisina kuin ne ovat osaksi laissa 53/1998, sekä lisätään 23 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 893/1987, uusi 2 momentti, lakiin uusi 35 b § sekä 36 a §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 53/1998, uusi 2 ja 3 momentti seuraavasti:

6 §

Kirkkokunnan yleistä hallintoa hoitavat piispat ja kirkollishallitus.

Piispojen sekä kirkollishallituksen virkamiesten palkkaukset ja virkamatkoista aiheutuvien matkakustannusten korvaus päivärahoineen maksetaan valtion varoista.

Piispoihin ja 2 momentissa tarkoitettuihin kirkollishallituksen virkamiehiin sekä 23 §:ssä tarkoitettuihin matkapappeihin ja matkakantoreihin sovelletaan valtion virkamieslakia (750/1994) ja sen nojalla annettuja säännöksiä, jollei tästä laista muuta johdu.

Kirkollishallitukseen sovelletaan 2 momentissa tarkoitettujen kirkollishallituksen virkamiesten, matkapapin ja matkakanttorin palvelussuhteen osalta, mitä valtion virkamieslaissa säädetään viranomaisesta, jollei tästä laista muuta johdu.

23 §

Matkapappien ja matkakanttorien nimittämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä valtion virkamieslain 3 luvussa säädetään. Tarkempia säännöksiä nimittämisestä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

35 §

Arkkipiispa on kirkkokunnan päämies ja esimies, joka johtaa arkkipiispakuntaa Raamatun, perimätiedon, dogmien, kanonien ja muiden ortodoksisen kirkon kirkollisten sääntöjen sekä kirkkokunnasta voimassa olevien säännösten mukaisesti yhdessä piispainkokouksen ja kirkolliskokouksen kanssa.

Piispan virkaan nimitetään eliniäksi. Jos piispa pyytää eron virasta tai tulee sairauden tai vanhuuden vuoksi pysyvästi kykenemät-

HE 89/2000
HaVM 15/2000
EV 107/2000

tömäksi hoitamaan virkatehtäviään, kirkollishallitus antaa hänelle erokirjan.

Jos piispan virka hiippakuntien uudelleen järjestelyn vuoksi tai muusta syystä lakautetaan, virkaan nimitetyn piispan virkasuhde päättyy ja kirkollishallitus antaa hänelle erokirjan. Piispa säilyttää tällöin piispallisen arvonsa.

Piispan oikeudesta eläkkeeseen on voimassa, mitä virkasuhteessa valtioon olevan henkilön oikeudesta eläkkeeseen säädetään.

35 b §

Piispa valitaan vaalilla varsinaisessa tai ylimääräisessä kirkolliskokouksessa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään piispan vaalista, vaalin kanonien mukaisesta vahvistamisesta ja piispan kanonisesta virkaanasettamisesta.

Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 2000

Kirkollishallitus antaa piispaksi valitulle nimittämiskirjan, jossa viitataan kirkolliskokouksen toimittamaan vaaliin ja vaalin kanonien mukaiseen vahvistamiseen.

36 a §

Kirkollishallituksen virkamiesten nimittämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä valtion virkamieslain 3 luvussa säädetään. Tarkempia säännöksiä nimittämisestä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

Kirkollishallituksen lainoppineen asessorin, sihteerin ja museonhoitajan tulee kuulua kirkkokuntaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2000.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

N:o 857

L a k i**työvoimapalvelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä marraskuuta 1993 annetun työvoimapalvelulain (1005/1993) 3 luvun
 otsikko ja
lisätään lakiin uusi 13 a § seuraavasti:

3 luku

**Työvoimapalveluihin liittyvät etuudet ja
vakuutusturva**

13 a §

Vakuutusturva

Edellä 12 ja 13 §:ssä tarkoitettussa työko-
 keilussa työpaikalla, koulutuskokeilussa ja
 työ- ja koulutuskokeilussa taikka tutustumis-
 käynnillä oppilaitoksessa sattuneesta tapatur-
 masta tai saadusta ammattitaudista suoritetaan
 henkilöasiakkaalle korvaus valtion varoista
 samojen perusteiden mukaan kuin tapaturma-
 vakuutuslaissa (608/1948) säädetään työtapa-
 turmasta. Korvaus maksetaan siltä osin kuin
 vahingoittuneella ei ole oikeutta vähintään

saman suuruiseen korvaukseen muun lain
 nojalla.

Asian, joka koskee korvauksen suorittamis-
 ta valtion varoista 1 momentin nojalla, käsit-
 telee valtiokonttori.

Valtiokonttorin tämän pykälän nojalla te-
 kemään päätökseen haetaan muutosta siten
 kuin tapaturmavakuutuslain 5 luvussa sääde-
 tään.

Työministeriö järjestää 1 momentissa tar-
 koitetuille henkilöasiakkaille ryhmävastuuva-
 kuutuksen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
 mikuuta 2001.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä
 sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpi-
 teisiin.

Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 2000

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 858

Opetusministeriön asetus**Valtion elokuvatarkastamon ja elokuvalautakunnan suoritteiden maksullisuudesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä lokakuuta 2000

Opetusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Kuvaohjelmien tarkastamisesta annetun lain (775/2000) 21 §:ssä tarkoitettua Valtion elokuvatarkastamon suorittamasta kuvaohjelman tarkastamisesta peritään maksu, jonka suuruus on 12 markkaa kutakin ohjelman alkavaa minuuttia kohden. Maksu on kuitenkin vähintään 200 markkaa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, vuorovaikutteisen kuvaohjelman tarkastamisesta peritään 400 markan maksu ja, jos ohjelman tarkastus kestää enemmän kuin puoli tuntia, jokaiselta alkavalta puolelta tunnilta lisäksi 150 markkaa. Maksu on kuitenkin enintään 2 000 markkaa ohjelmalta.

Jos tarkastusviranomaisella ei ole sellaisia laitteita, joilla kuvaohjelman tarkastaminen voidaan suorittaa, ja tarkastuksessa käytetään hakijan laitteita, 1 ja 2 momentissa tarkoitusta maksusta vähennetään kolmannes.

2 §

Kuvaohjelmien tarkastamisesta annetun lain 6 §:ssä tarkoitettua luvasta esittää kuvaohjelma 18 vuotta nuoremmille ilman ennakkotarkastusta peritään kiinteä maksu, jonka suuruus on 850 markkaa.

Helsingissä 11 päivänä lokakuuta 2000

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén***3 §**

Valtion maksuperustelain (150/1992) 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuja muita suoritteita, jotka Valtion elokuvatarkastamo hinnoittelee liikeloudellisin perustein, ovat:

- 1) luettelot ja muut myyntiin tarkoitettut julkaisut;
- 2) tieto- ja asiantuntijapalvelut sekä selvitykset;
- 3) valokuva- ja kopiopalvelut; sekä
- 4) muut tilauksesta tuotetut suoritteet.

4 §

Valtion elokuvalautakunnan ensimmäisenä muutoksenhakuasteena tekemät päätökset ovat maksuttomia. Maksuttomia ovat myös elokuvatarkastamon kansainväliseen yhteistyöhön liittyvä toiminta, vähäiset tiedottamis-, opastus- ja neuvontapalvelut sekä poliisin ja tullin oikeudenhoitoon pyytämä virka-apu. Valtion elokuvatarkastamon arkistoaineiston ja kortistojen käyttö elokuvatarkastamon tiloissa on maksutonta itsepalvelua.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2001.

Hallitusneuvos Erkki Norbäck

N:o 859

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus kotitalouslamppujen energiamerkinnässä annettavista tiedoista

Annettu Helsingissä 12 päivänä lokakuuta 2000

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään laitteiden energiatehokkuudesta 19 päivänä joulukuuta 1997 annetun lain (1241/1997) 4 §:n ja 11 §:n nojalla:

1 §

Tässä asetuksessa säädetään kotitalouksien sähköverkkoon kytkettävien hehku- ja loistevalkujen energiamerkinnästä ja siihen liittyvästä teknisestä tietoaineistosta. Asetusta sovelletaan myös loisteputkiin ja pienloistevalkuihin, joita pidetään kaupan muuhun kuin kotitalouskäyttöön, jos niitä voidaan käyttää myös kotitalouskäytössä. Jos käyttäjä voi irrottaa laitteen osat toisistaan, tarkoitetaan lampulla valoa säteilevää osaa tai säteileviä osia.

Lamput on varustettava energiamerkinnällä siten kuin tässä asetuksessa ja neuvoston direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemiseksi kotitalouslamppujen energiankulutusmerkinnän osalta annetussa komission direktiivissä 98/11/EY säädetään.

2 §

Kotitalouslamppujen energiamerkintään sovelletaan kotitalouslaitteiden energiamerkinnästä annettua kauppa- ja teollisuusministeriön päätöstä (1038/1998).

Jäljempänä 3 §:n 6 kohdan mukaisiin lamppuihin sovelletaan tämän asetuksen ja komission direktiivin 98/11/EY säännöksiä, jos lamppuja myydään, vuokrataan, tarjotaan osamaksukaupalla tai esitellään erillisinä, kuten varaosina.

3 §

Tätä asetusta ei sovelleta:

- 1) lamppuihin, joiden valovirta on yli 6 500 lumenia;
- 2) lamppuihin, joiden teho on alle 4 wattia;
- 3) heijastinkupulamppuihin;
- 4) lamppuihin, joita ensisijassa saatetaan markkinoille tai pidetään kaupan käytettäväksi muilla energialähteillä, kuten akuilla tai paristoilla;
- 5) lamppuihin, joita ei ensisijassa saateta markkinoille tai pidetä kaupan niiden näkyvän valon (aallonpituus 400—800 nm) tuotannon perusteella; eikä
- 6) lamppuihin, joita saatetaan markkinoille tai pidetään kaupan sellaisten tuotteiden osina, joita ei pääasiallisesti ole tarkoitettu käytettäväksi valaistukseen.

4 §

Edellä 3 §:ssä tarkoitettujen lamppujen energiamerkintä ja tuoteselostus voivat olla tämän asetuksen ja sen liitteiden mukaiset, jos tällaisiin lamppuihin sovellettavat yhdenmukaistetut mittausstandardit on annettu ja julkaistu 6 §:n mukaisesti.

5 §

Komission direktiivin 98/11/EY liitteet I, II, III ja IV ovat tämän asetuksen liitteenä. Niissä säädetään energiamerkin mallista, tuoteselos-

teesta, postimyynnissä ja muussa etämyynnissä annettavista tiedoista sekä lampun energiatehokkuusluokan määrittämisestä.

6 §

Energiamerkinnässä annettavat tiedot on tuotettava niiden yhdenmukaistettujen standardien mukaisesti, joiden viitenumerot on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ja joiden perusteella jäsenvaltiot ovat julkaisseet kansallisten standardien numerot, jotka saattavat mainitut yhdenmukaistetut standardit osaksi kansallisia standardeja.

7 §

Lamppuja koskevassa teknisessä tietoaineistossa on annettava seuraavat tiedot:

1) tavaran toimittajan nimi, tavaramerkki ja osoite;

2) lampun yleinen kuvaus, jonka avulla se voidaan yksiselitteisesti tunnistaa;

3) tiedot sekä tarvittaessa piirustukset lampun mallin tärkeimmistä ominaisuuksista ja erityisesti ne tiedot, jotka vaikuttavat huomattavasti lampun energiankulutukseen;

4) raportit testeistä, jotka mallille on suoritettu 6 §:ssä tarkoitettujen yhdenmukaistetuissa standardeissa määriteltujen testausmenettelyjen mukaisesti; sekä

5) mahdolliset käyttöohjeet.

8 §

Tämän asetuksen estämättä voidaan 31 päivään joulukuuta 2000 saakka saattaa markkinoille, pitää kaupan tai esitellä sellaisia lamppuja sekä jakaa sellaisia lamppujen tuotesitteitä, jotka eivät täytä tämän asetuksen säännöksiä.

9 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2000

Helsingissä 12 päivänä lokakuuta 2000

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

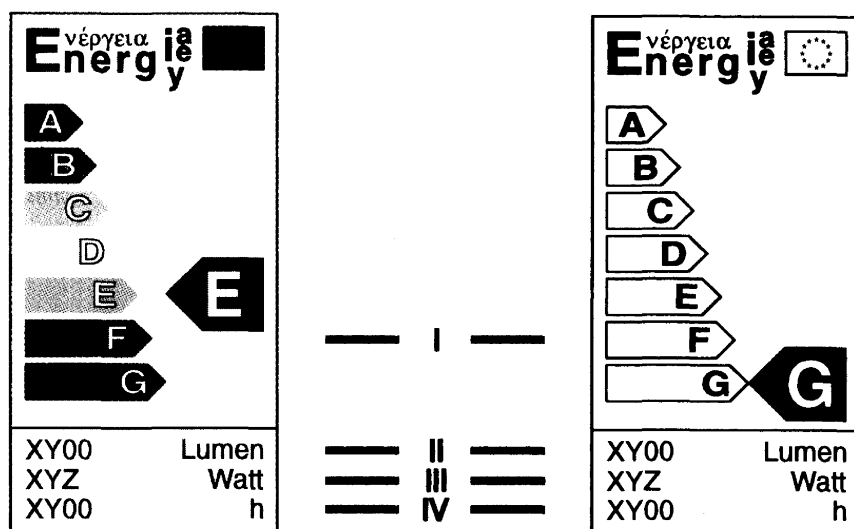
Ylitarkastaja Nina Routti-Hietala

LIITE I

MERKINTÄ

Merkinnän malli

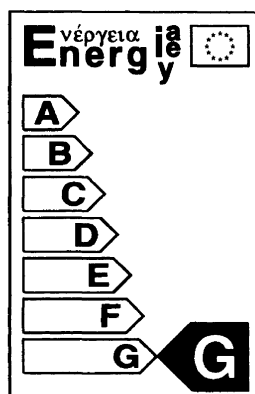
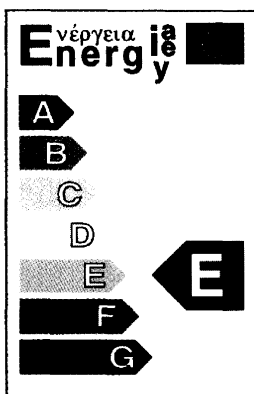
- 1) Merkintä valitaan seuraavista piirroksista. Jos merkintää ei paineta pakkaukseen, vaan siihen asetetaan tai kiinnitetään erillinen merkintä, käytetään värillistä toisintoa. Jos käytetään mustavalkoista toisintoa, painatus ja tausta voivat olla minkä värisiä tahansa, merkinnän ollessa luettavissa.

- 2) Annettavat tiedot määritellään seuraavilla huomautuksilla:

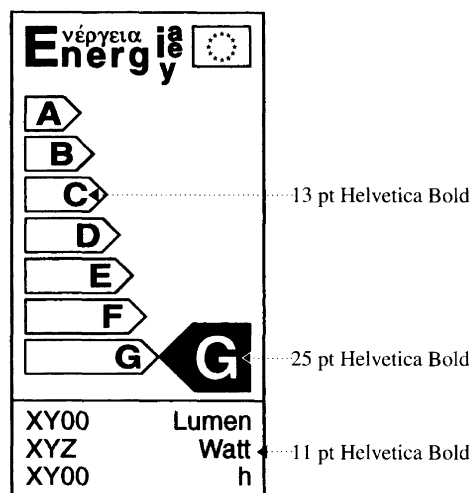
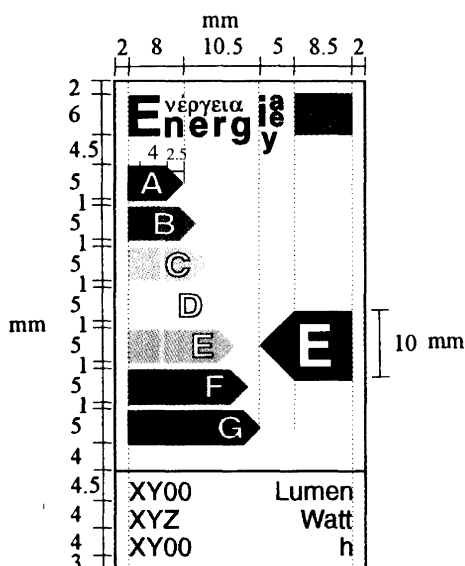
Huomautus

- I) Liitteen IV mukaisesti määritetty lampun energiatehokkuusluokka. Tunnuskirjain on asetettava samalle tasolle kuin vastaava nuoli.
 - II) Lampun valovirta luumeneina 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien mukaisilla testausmenettelyillä mitattuna.
 - III) Lampun teho watteina 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien mukaisilla testausmenettelyillä mitattuna.
 - IV) Lampun keskimääräinen nimellispolttoikä tunteina 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien mukaisilla testausmenettelyillä mitattuna. Jos pakkauksessa ei ole muita tietoja lampun polttoikästä, tämä tieto voidaan jättää pois.
- 3) Jos edellä 2 kohdan huomautuksissa II, III ja tarvittaessa IV määritellyt tiedot on mainittu muualla lampun pakkauksessa, ne voidaan jättää merkinnästä pois samoin kuin laatikko, jossa tiedot ovat. Tässä tapauksessa merkintä valitaan seuraavista piirroksista:

Painatus

4. Seuraavassa määritellään tietyt merkinnän piirteitä:

Merkinnän ympärillä on oltava vähintään 5 millimetrin levyinen tyhjä reunus kuvan osoittamalla tavalla. Jos pakkauksessa ei ole tarpeeksi suurta sivua merkintää ja tyhjää reunusta varten tai jos ne täyttäisivät enemmän kuin 50 prosenttia suurimman sivun pinnasta, merkintää ja reunusta voidaan pienentää, muttei kuitenkaan enempää kuin kummankin mainitun vaatimuksen täyttämiseksi on tarpeen. Missään tapauksessa merkintä ei saa olla pienempi kuin 40 prosenttia sen standardipituudesta. Jos pakkaus on liian pieni tällaiselle pienennetylle merkinnälle, merkintä on liitettävä muulla tavoin lamppuun tai pakkaukseen. Jos kuitenkin esitteillä on lampun lisäksi myös täysikokoinen merkintä (esimerkiksi kiinnitettynä hyllyyn, jolla lamppu on), merkintä voidaan jättää pois.

Käytettävät värit:

Värillinen toisinto:

CMYK — Syaani, magenta, keltainen, musta.

Esimerkiksi 07X0: 0 % syaani, 70 % magenta, 100 % keltainen, 0 % musta.

N:o 859

2249

Nuolet

- A X0X0
- B 70X0
- C 30X0
- D 00X0
- E 03X0
- F 07X0
- G 0XX0

Kehyksen väri: X070

Kaikki tekstit ovat mustia. Tausta on valkoinen.

*LIITE II***SELOSTUS**

Selostuksessa on oltava merkintää varten määritellyt tiedot ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Jos tuote-esitettä ei ole saatavilla, myös tuotteen merkintöjä voidaan pitää tuoteselostuksena.

*LIITE III***POSTIMYYNTI JA MUU ETÄMYynti**

Postimyyntiluetteloissa ja muissa 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa painetuissa tiedonannoissa on oltava jäljennös merkinnästä tai seuraavat tiedot seuraavassa järjestyksessä:

- 1) Energiatohokkuusluokka (liite I, huomautus II)
Ilmaistaan seuraavasti: "Energiatohokkuusluokka . . . asteikolla A:sta (vähän kuluttava) G:hen (paljon kuluttava)". Jos tämä tieto annetaan taulukkona, se voidaan ilmaista myös muulla tavoin, jos asteikko A:sta (vähän kuluttava) G:hen (paljon kuluttava) käy selvästi ilmi.
- 2) Lampun valovirta (liite I huomautus II)
- 3) Teho (liite I, huomautus III)
- 4) Lampun keskimääräinen polttoikä (liite I huomautus IV)
(Jos luettelossa ei ole muita tietoja lampun polttoikästä, tämä tieto voidaan jättää pois.)

LIITE IV

Lampun energiatehokkuusluokka määritetään seuraavasti:

Lamput luokitellaan luokkaan A, kun:

- Loistelamput ilman sisäistä virranrajoitinta
(joihin tarvitaan kuristin ja/tai muu liitäntälaitte sähköverkkoon liittämiseksi)

$$W \leq 0,15 \sqrt{\Phi} + 0,0097 \Phi$$

- Muut lamput

$$W \leq 0,24 \sqrt{\Phi} + 0,0103 \Phi$$

Φ ilmaisee lampun valovirran luumeneina ja

W ilmaisee lampun tehon watteina.

Jos lamppua ei luokitella luokkaan A, vertailuteho W_R lasketaan seuraavasti:

$$W_R = 0,88 \sqrt{\Phi} + 0,049 \Phi, \text{ kun } \Phi > 34 \text{ luumenia}$$

$$0,2 \Phi \quad \text{kun } \Phi \leq 34 \text{ luumenia}$$

Φ ilmaisee lampun valovirran luumeneina.

Energiatehokkuusindeksi E_l lasketaan seuraavasti:

$$E_l = \frac{W}{W_R}$$

W ilmaisee lampun tehon watteina.

Energiatehokkuusluokat määritellään seuraavan taulukon mukaisesti:

Energiatehokkuusluokka	Energiatehokkuusindeksi E_l
B	$E_l < 60 \%$
C	$60 \% \leq E_l < 80 \%$
D	$80 \% \leq E_l < 95 \%$
E	$95 \% \leq E_l < 110 \%$
F	$110 \% \leq E_l < 130 \%$
G	$E_l \geq 130 \%$

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 856—859, 1 1/2 arkkia

OY EDITA AB, HELSINKI 2000

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904